STICUSA KNIPSELKRANT 187

AMIGOE MAANDAG 22 FEBRUARI 1988

Drie kunstenaars exposeren in CCC

ELMAR DE WINDT, Rolando Cardoso en Lesley Cannegieter zijn de drie Antilliaanse kunst- schilders die momenteel een expositie houden van hun werk in het Cultureel Centrum Curaçao in Emmastad. Het zijn alle drie oud- leerlingen van de Akademia di Arte. De directeur van die Akademia José Maria Capricorne opende gisteren de expositie.

Het meest opvallend is het werk van Cardoso en ik vond het ook het mooist, hoewel het meer illustratief aandoet dan als werk voor verf op canvas. Het lijken me prachtige illustraties voor een boek. Cardoso schildert ook wel op papier en op hardboard. Zijn schilderijen zitten vol cirkels in sterk contrasterende kleuren, cirkels voor hoofden, voor borsten, voor billen, halve cirkels voor golven, maar ook daar waar geen cirkels mogelijk zijn golven de gestyleerde lijnen je tegemoet, zoals bij nr. 2, Steelband Rythm, en bij nr.2, Mulata, het grootste en best uitgewerkte van de acht schilderijen.

Rolando Cardoso is geboren op Curaçao (1957) en al sinds zijn vijftiende jaar serieus bezig met schilderen en tekenen. In 1986 behaalde hij een eerste prijs in een teken- en schilder- wedstrijd van de Stinapa / Sticusa en werd zijn werk in Nederland tentoongesteld.

BEROEP

Ook Elmar de Windt werd op Curaçao geboren (1927) en schetste en tekende al van jongsaf aan. Hij koos zelfs het beroep tekenaar, zij het bouwkundig tekenaar. In 1955 nam hij deel aan een competitie van Caribbean Art. Hij behoorde tot de tien uitgekozen kunstenaars en zijn werk werd tentoongesteld in het Museum for Modern Art in Washington. Nu exposeert hij voor het eerst op Curaçao samen met de twee anderen.

Er hangt in het CCC van Elmar de Windt werk in allerlei verschillende technieken zoals olie en acrylverf op doek, aquarel, pastel en gewassen tekeningen en er hangt zowel abstract als figuratief werk. In de aquarel nr.15 vinden beroep en hobby zich verenigd in "Steunend op elkaar". Er hangt van De Windt b.v. een heel mooie tekening die met aquarelverf is ingekleurd van Plantage Knip, nr.17, en het is onbegrijpelijk dat hier dezelfde kunstenaar aan het werk was als bij nr.14, What is going to happen, een doek dat ik qua compositie, noch qua kleur of tekening kan waarderen.

BOVENWINDEN

Lesley Cannegieter komt van de Bovenwinden en hij heeft zich de laatste tien jaar toegelegd op het schilderen van landschappen, vooral die van Curaçao in een wat impressionistisch aandoende stijl. Dat het om Curaçao gaat is niet meteen duidelijk als je de schilderijen ziet. Het Curaçao van Cannegieter is groen met veel bomen en een beekje. Het lijkt meer op een Frans heuvel- landschap of op de Nederlandse Achterhoek. Ook de kleuren lijken op foto's die wat te lang in de zon hebben gelegen.

Er hangen maar twee doeken waarbij je meteen zegt: "Ja, dat is Curaçao". Dat zijn nr.32, Morning Light, waar de fel geelgroene kleuren de Curaçaose zon gevangen hebben en nr.26, Soft Drinks, dat wel wat zachter van kleur is maar dat de sfeer en het licht toch goed weergeeft.

Het is een overzichts- tentoonstelling geworden die zeer de moeite waard is om te bezoeken en ook de verkoopprijzen van de schilderijen zijn heel redelijk. Door de verscheidenheid van het werk der kunstenaars kan toch ieder een eigen gezicht tonen aan de bezoeker.

NEL CASIMIRI

AMIGOE DINSDAG 23 FEBRUARI 1988

DE STOEP(2)

IN ZIJN TWEEDE college over 'De Stoep' richtte professor Oversteegen zich op de figuur van de initiatiefnemer en stimulator Luc Turnier, dus op dr Chris Engels. Om het werk van Chris Engels te kunnen beoordelen en om te begrijpen waarom hij op literair gebied op Curaçao zo actief werd, is het goed de achtergronden van Engels voordat hij naar Curaçao kwam, te bekijken.

Frits van der Molen, de mede- oprichter van 'De Stoep', heeft veel minder gepubliceerd en is ook later geen prominent auteur geworden.

Chris Engels kwam uit de groep van jonge katholieken in Nederland, die zich verenigd hadden rond het tijdschrift 'De Gemeenschap'. Er vormde zich niet één hoofdstroom, met één gelijk standpunt, waar alle jonge katholieken zich achter schaarden, maar in 'De Gemeenschap' liepen veel stromen ineen. Het tijdschrift was programmatisch katholiek, maar het stond open voor jongeren van alle gezindten. Er hebben veel jonge dichters meegewerkt, onder wie Gerard en Henri Bruyning, Pierre Kemp, Jan Engelman en Chris Engels, maar ook Jaques Bloem en Hendrik Marsman. Alleen anti-katholieke auteurs publiceerden niet in 'De Gemeenschap'.

De medewerkers aan het tijdschrift richtten zich op het literaire avant gardisme en voelden een grote maatschappelijke betrokkenheid. Dat maakte het interessant ook voor dichters van niet-katholieke huize. Hun maatschappelijke betrokkenheid bracht de katholieke jongeren wel vaak in conflict met de gevestigde kerkelijke orde.

De dichters van 'De Gemeenschap' hadden een grote bewondering voor de Vlaamse jongeren en wel speciaal voor Paul van Ostayen. Daardoor is er een relatie te leggen van 'De Gemeenschap' naar de expressionisten.

Na ± 1930 valt deze sociaalbewogen, literair avant- gardistische groep uiteen. Een deel ontwikkelt zich in fascistische richting, een ander deel in socialistische of in liberale richting.

Chris Engels kwam naar Curaçao op verzoek van het episcopaat. Hij zou als katholieke arts alle kerkelijke functionarissen bedienen. Zodra hij op Curaçao was, verzamelde hij echter ook andere mensen om zich heen. Hij wilde geen kerk-arts worden; een overblijfsel van het opstandige studenten- milieu waaruit hij kwam. Dezelfde agressie uitte zich ook in het literaire milieu.

Wie waren de auteurs van 'De Gemeenschap' die Chris Engels bewonderd heeft? Hij noemde zelf Paul van Ostayen, Gerard Bruning, Karel van den Oever, Pierre Kemp en Hendrik Marsman.

In de reader die Oversteegen samenstelde, zijn van deze dichters ook enkele gedichten opgenomen om ze te vergelijken met het werk van Luc Turnier.

NEL CASIMIRI

AMIGOE DINSDAG 23 FEBRUARI 1988

El Vendedor in Cas di Cultura

ORANJESTAD — Onder auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba wordt volgende week zaterdag in Cas di Cultura door de Venezolaanse acteurs Zulay García en Alvaro Ortíz het toneelstuk 'El Vendedor' gebracht.

Beide acteurs zijn bekend van de Venezolaanse televisie, voornamelijk RCTV. Zulay García speelde recentelijk de rol van 'Naty' in de telenovela 'Roberta'. Er wordt slechts één voorstelling op Aruba gegeven en kaarten zijn in de voorverkoop verkrijgbaar bij Plaza Bookstore, Antraco, en 's avonds aan de zaal.

AMIGOE

DINSDAG 23 FEBRUARI 1988

Cursus keramiek aan Akademia

WILLEMSTAD — Woensdag 2 maart om negen uur 's morgens begint aan de Akademia di Arte di Kòrsou een cursus Keramiek, onder leiding van keramiste Karin Wijnand. Gedurende de tien maanden durende cursus zal het werken met de pottenbakkers- schijf worden aangeleerd, alsmede decoratietechnieken en glazuren. Tevens zal de mogelijkheid bestaan om met de hand vormen op te bouwen.

Inschrijving voor deze cursus kan geschieden bij de administratie van de Akademia di Arte di Kòrsou, Plasa Fraternan di Tilburg (gebouw St Thomas College, naast St Elisabeth hospitaal) tot en met dinsdag 1 maart (behalve zaterdag en zondag) 's morgens van 08.00-12.00 uur en op dinsdag-, woensdag- en donderdagavond tevens van 19.00-22.00 uur. Het cursusgeld bedraagt vijftig gulden per maand.

WILLEMSTAD - Op vrijdag 19 februari heeft een delegatie van de APLA (Antillean Public Library Association) een bezoek gebracht aan wnd. Gezaghebber Drs. Stanley Lamp. De voorzitter van de APLA, de heer Roy Colastica, heeft het een en ander verteld over de activiteiten en de problemen van de organisatie.

Met de hulp van de OKSNA heeft een werkgroep een schriftelijke cursus "Basis Bibliotheek Opleiding" opgezet, voornamelijk bedoeld voor degenen die al in deze branche werkzaam zijn. De heer Lamp heeft ook problemen besproken waar de APLA mee geconfronteerd wordt als zij proberen de bevolking ervan te overtuigen dat lezen de aangenaamste manier is om zichzelf te ontwikkelen.

Bij deze gelegenheid heeft de delegatie een plaquette aangeboden ter herinnering van hun bezoek. De foto geeft een overzicht van de delegatie.

AMIGOE

DINSDAG 23 FEBRUARI 1988

ORANJESTAD — Uitgeleide gedaan door de directrice van TeleAruba, Myra Maduro-Arends, vertrok het hoofd van de programma-afdeling van TeleAruba naar een seminar van Transtel/ Prix Jeunesse in Caracas. Vertegenwoordiger van tv- stations uit de regio en Latijns-Amerika nemen hieraan deel. Vertegenwoordigers van de Prix Jeunesse zijn aanwezig om uitleg te geven over de wedstrijd voor kinder- programma's. Iedere tv- station brengt eigen programma's mee en TeleAruba presenteert Quiz-13 en In-Top. Maduro is de grote motor achter Quiz-13, een programma dat in oktober weer voor TeleAruba begint.

AMIGOE

DINSDAG 23 FEBRUARI 1988

Mendelssohn Trio concert

WILLEMSTAD — Donderdag en vrijdag zal het Mendelssohn Trio in theater De Tempel om 20.30 uur twee voorstellingen geven. Dit wereldberoembe trio, bestaande uit cellist Elias Arizcuren, violist Lex Korff de Gidts en pianist Alwin Bär heeft een breed repertoire dat zowel eigentijdse als klassieke en romantische composities omvat. Vele componisten hebben werk aan dit trio opgedragen.

Donderdag speelt het trio composities van Ludwig van Beethoven, Sergei Rachmaninoff en Dmitri Shostakovich. Vrijdag bestaat het programma uit werken van Joaquin Turina, Ludwich van Beethoven en Maurice Ravel. Kaarten zijn verkrijgbaar bij Van Dorp Promenade, Mensing's Caminada, Boekhandel Salas en The Complete Kitchen. De uitvoeringen zijn mede mogelijk gemaakt door financiële steun van Sticusa.

DE BEURS

Woensdag 24 februari 1988

NEDERLANDSE ZAKENMAN

NEEMT SEAQUARIUM OVER

DUTCH SCHRIER VERLAAT CURACAO

WILLEMSTAD - Adriaan, "Dutch", Schrier, die veel stof heeft doen opwaaien toen hij op nogal onorthodoxe wijze het Seaquarium-project tot stand bracht, verlaat binnenkort Curacao. Voordien zal hij zijn betrokkenheid bij het Seaquarium volledig opdoeken, door al zijn aandelen over te dragen aan de toekomstige eigenaar: een Nederlandse zakenman. Een bittere Schrier liet vandaag in gesprek met de Beurs weten, dat hij het helemaal niet meer ziet zitten: Curacao niet, het Seaquarium evenmin. "We wachten al 14 maanden op de overheid. Stilstand betekent achteruitgang. Ik heb er geen vertrouwen meer in".

Het is al enige tijd bekend, dat Schrier met plannen rond loopt zijn banden met het Seaquarium voorgoed door te snijden. Terwijl Schrier sinds hij met zijn project begon, meerdere malen met de overheid- en overheidsdiensten in de clinch lag en hen daarbij openlijk betichtte van laksheid en bureaucratie, lijkt hij na de tegenslag rondom het strandproject van Marie Pompoen niet echt meer hart voor de zaak te hebben.

Schrier, wiens breakwater-plan voor de aanleg van een kunstmatig strand bij het Princess Beach hotel, min of meer van tafel werd geveegd na het bezoek van de Nederlandse deskundige Jan Agema, bevestigde vandaag contact te hebben gehad met zowel Arubaanse als Dominicaanse regeringsautoriteiten over het mogelijk opzetten van projecten op die eilanden. Hierover zei Schrier vanmorgen slechts dat "niets uitgesloten is". "Ik weet nog niet precies wat ik ga doen of waar ik naar toe ga. Feit is dat ik de zaak op Curacao aan het afronden ben, om over drie tot vier weken Seaquarium en Curacao vaarwel te zeggen", aldus Schrier, die stelde teleurgesteld te zijn over de ontwikkelingen van de laatste tijd. Zijn besluit op te stappen, stelde hij met klem, moet desondanks niet als "wraak" of "represaille" beschouwd worden.

"Het probleem is, dat er op Curacao geen vertrouwen meer is tussen overheid en privé-sector. Het is allemaal té onzeker. De algemene situatie gaat, ondanks enkele lichtpuntjes, zienderogen achteruit. Het vertrouwen in de economie en de leiders, die het voortouw moeten nemen is weg. We gaan met z'n allen bergafwaarts", meldde Dutch Schrier, die zei dat momenteel afrondende besprekingen worden gevoerd inzake de overdracht van de meerderheid van zijn aandelen in het Seaquarium. Over de toekomstige eigenaar, een Nederlandse zakenman, die al verschillende keren op Curacao is geweest, wilde Schrier in dit stadium nog niet veel kwijt. Vast staat wél, dat hij na het vertrek van Schrier tijdelijk manager van het Seaquarium wordt, tot een definitieve manager daar aangesteld wordt.

De huidige lokale aandeelhouders behouden hun aandelen in het miljoenen-project.

Het is een publiek geheim dat Schrier niet zo lang geleden op uitnodiging van de Dominicaanse regering besprekingen heeft gevoerd met hoge regeringsfunctionarissen en de president van dat eiland. Daar zou men veel belangstelling hebben getoond om een Seaquarium-achtig project te laten opzetten. Nadien hebben diverse Dominicaanse deskundigen in Willemstad onderhandelingen gevoerd met Schrier, die duidelijk nog niet besloten heeft of hij met hen in zee gaat.

Hetzelfde is het geval met de regering op het zustereiland Aruba. Ook in Oranjestad hebben meerdere malen besprekingen plaats gevonden. Schrier vanmorgen: "Ik ben er bijna zeker van dat ik niet naar Aruba zal gaan. Maar niets is uitgesloten. Nu staat helemaal niets vast , alleen dat mijn dagen op Curacao, bij het Seaquarium geteld zijn".

AMIGOE

WOENSDAG 24 FEBRUARI 1988

Filmvertoning

WILLEMSTAD — Vanavond om 20.30 draait in theater De Tempel de film Pervola, sporen in de sneeuw. Deze Nederlandsgesproken film van de regisseur Orlow Seunke (De smaak van water '82) is in 1985 in roulatie gegaan.

In de film staat de relatie tussen de twee broers Hein en Simon centraal. Samen reizen zij naar het hoge noorden waar hun vader op sterven ligt. Hein treft zijn vader nog levend aan en verdonkeremaant de foto van Simon die zijn vader op zijn sterfbed koesterde. Simon komt net te laat. Tijdens de tocht naar Pervola, waar de vader begraven wil worden, blijkt dat Hein nog wel meer te verbergen heeft.

Culturele uitwisseling

Expositie van Tony Monsanto

PHILIPSBURG — De Curaçaose kunstenaar Tony Monsanto was uitverkoren om als eerste zijn werken te tonen in het nieuwe Training Centre for Performing Arts te St Maarten, in het kader van de culturele uitwisseling en samenwerking tussen de verschillende eilanden van de Nederlandse Antillen. De expositie werd gehouden van 6 tot 20 februari.

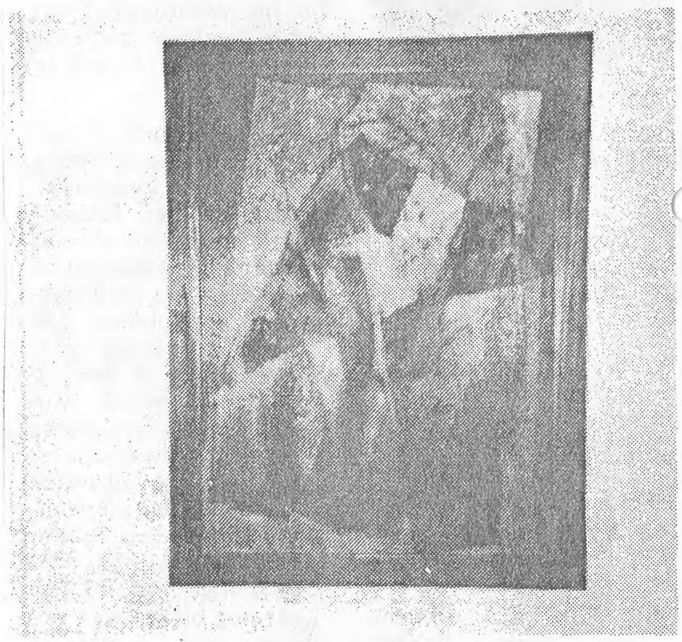
De St Maarten Council of the Arts organiseerde het vorig jaar vijf tentoonstellingen in de Exhibition Hall van het Cultureel Centrum in de Backstreet, maar de monumentale werken van Monsanto zijn te groot voor deze kleine zaal, reden waarom gekozen werd voor de grotere ruimte te Point Blanche.

De tentoonstelling was getiteld: Infinite Journey, en geeft al de abstractheid en ongrijpbaarheid van zijn werk aan. Zijn kleuren zijn onvermengd en recht op de man af. Ze komen naar je toe, agressief soms, in allerlei vormen en hebben meer de symbolische waarde. De kleuren willen ook daadwerkelijk iets zeggen, schreeuwen zelfs.

De kunstenaar Monsanto heeft geen menselijke figuur nodig om emoties en gedragspatroon uit te beelden. Hij zoekt naar universele wegen en blijft daarnaar zoeken, want een schilderij is eigenlijk nooit klaar. Het kan altijd, in een later stadium, radicaal gewijzigd worden in andere abstracte beelden.

De op Curaçao geboren Tony Monsanto studeerde aan de Academie Artibus in Utrecht en de Rijksacademie voor Beeldende kunsten te Amsterdam. Aan de TH te Delft bekroonde hij zijn studie in architectuur. In 1981 keerde hij naar de Antillen terug.

Het betrekkelijk gering aantal bezoekers (volgens het gastenboek 44 in 2 weken) was beslist niet te wijten aan de kwaliteit van de tentoongestelde stukken. Misschien ligt de exhibitieruimte toch te veel achteraf, of was de schaarsheid van de publiciteit er debet aan. Zij die gekomen zijn, hebben er van genoten.

Curaçaosch Museum 40 jaar

Janet Dundore geeft carillon-concert

WILLEMSTAD — Op 7 maart zal Janet S. Dundore in het Curaçaosch Museum om 19.30 uur een concert geven op het carillon 'De Vier Koningskinderen'. Op die datum is het precies veertig jaar geleden dat het museum voor het eerst haar deuren opende. Tevens zal Nydia Ecury een toespraak houden over de geschiedenis van dit carillon. De toegang tot dit concert is gratis.

Ter gelegenheid van het 40-jarige jubileum van het Curaçaosch Museum, is Janet Dundore uit de Verenigde Staten overgekomen. Zij bespeelt het carillon van de Episcopale Kerk in St. Thomas en de Miraculous Medal Shrine in Philadelphia. Dundore heeft het carillon- spel geleerd aan de Carillon School van Leen 't Hart in Amersfoort. In de loop der jaren heeft zij vele gastoptredens in Noord- Amerika en Europa gegeven. Van 1977 tot 1979 was zij voorzitster van 'The Guild of Carillonneurs' in Noord- Amerika. Momenteel is zij voorzitster van de 'Sub- committee of Professional Concerns'. Dundore geeft les in het carillonspel in de kerk van St. Thomas. Tevens houdt zij regelmatig seminairs over dit onderwerp.

4

Geslaagd blijspel

The Odd Couple

PHILIPSBURG — Grote belangstelling in het afgelopen weekeinde voor de opvoering van het blijspel The Odd Couple van de Amerikaanse schrijver Neil Simon, een produktie van de St Maarten Independant Theatre in samenwerking met de St Maarten Council on the Arts.

Het is een verhaal van twee mannen die samen een huishouding proberen op te zetten ondanks alle evidente verschillen, waardoor zij eigenlijk elkaars tegenpolen zijn die zich mateloos aan elkaar irriteren. Dat levert uiteraard alle mogelijke komische situaties op en maakt het stuk in hoge mate geschikt de spelers tijdens de voorbereiding en het publiek tijdesn de opvoering veel plezier te doen beleven.

Het stuk werd door de regisseur Ian Valz zo veel mogelijk aangepast aan een Caribische situatie, allereerst om het dichter bij het publiek te brengen, maar ook om het bekende stuk een nieuw aspect te geven voor hen die het misschien eerder elders hebben gezien, hetzij op Broadway, hetzij voor de televisie of in de bioscoop, of waar dan ook.

De hoofdrollen werden op uitstekende wijze gespeeld door Richard Gibson (Oscar) en Joel Arndell (Felix) die beiden hun sporen al verdiend hebben op het amateurtoneel.

Hun vier vrienden van de kaartclub, die de verschillende stadia van deze merkwaardige samenleving van zeer nabij meemaken, werden gespeeld door Gerard van Veen, Rafy Boasman, Donald Thompson en Addie Richardson allen bekende figuren in de St Maartense toneelwereld, die ieder op hun manier er in slaagden een bonte verzameling vrienden te vertolken.

De twee damesrollen — twee zussen die in hetzelfde flatgebouw wonen, die door Oscar worden uitgenodigd maar die zich uiteindelijk ontfermen over het lot van Felix, werden gespeeld door Juliana Shipley en Julie Jones, beiden afgestudeerde studenten van de toneelcursus die de afgelopen twee jaar door Ian Valz werd geleid.

Het toneelminnend publiek van St Maarten is weer aan zijn trekken gekomen. Ian Valz kan met voldoening op zijn werk terugzien.

Grote sanering van TeleCuraçao

WILLEMSTAD — Het is de bedoeling dat TeleCuraçao, naast het uitzenden van ontspannings- programma's, ook zal moeten functioneren als een instrument voor volks- ontwikkeling. Hierbij zullen programma's uitgezonden moeten worden om het volk informatie te verschaffen, en programma's die de nadruk leggen op motivatie en algemene vorming. Zo is gisteren besloten tijdens een vergadering van de Raad van Commissarissen van de ATM en de vertegenwoordigers van de aandeelhouders van de ATM. Het voornaamste agendapunt was de behandeling van het rapport van van der Velden en Partners in verband met het doorlichtingsonderzoek bij de Antilliaanse Televisie Maatschappij.

De Antilliaanse Televisiemaatschappij, ATM, zal moeten draaien conform normale bedrijfs- economische normen, terwijl voor wat betreft het sociaaleducatief gedeelte van haar programmering met de overheden onderhandeld moet worden aangaande de dekking der kosten.

Gedurende de sanerings- periode die twee tot drie jaar in beslag zal nemen zal TeleCuraçao niet overgedragen worden aan het eilandgebied Curaçao. Het is ook niet de bedoeling dat de ATM geprivatiseerd wordt.

De organisatie van de ATM zal geherstructureerd worden. Het komt erop neer dat de gehele organisatie rondom vier hoofdfuncties wordt gegroepeerd. Deze zijn: Verkoop, Programmering, Nieuwsdienst, Actualiteiten, Uitzendingen, Productie en de staffunctie Administratie.

Verder is het voorstel uit het rapport om een interim manager aan te stellen, met naast hem een counterpart, overgenomen. De interim manager moet vooral het reorganisatie- proces krachtdadig ter hand nemen.

Naarmate de reorganisatie verder gevorderd is, kan de counterpart de totale leiding van de organisatie op zich nemen.

De technische apparatuur van de ATM moet op een adequaat niveau gebracht worden, terwijl de ATM om goed te kunnen functioneren over voldoende werkkapitaal moet beschikken. Hiervoor is naar schatting momenteel een kapitaal- injectie van ongeveer 2,5 miljoen gulden nodig.

WANNEER DE BIBLIOTHEEK GEREED KOMT...

WILLEMSTAD - Onderwijsgedeputeerde ing. Angel Salsbach deinsde er niet voor terug ruiterlijk voor uit te komen niet het minste idee te hebben per wanneer kan worden verwacht dat de nieuwbouw voor de accomodatie van de Openbare Bibliotheek gereed zal zijn. Ondanks herhaald aandringen, bleef hij eraan vasthouden geen enkel zicht te hebben op de bouwvorderingen om een datum te kunnen noemen. "Het hangt zo af van bouwmaterialen die niet op tijd op het eiland arriveren of verkeerd arriveren", kon hij slechts opmerken. Maar in de nieuwe onderwijsnota 'Edukashon den portal di añanan nobenta', die hij op 19 februari jongstleden presenteerde aan pers en publiek, staan wel vijf pagina's met zinvolle intenties de bibliotheek een meer centrale en functionele rol te laten innemen in de samenleving.

De openingszin van het hoofdstuk over het bibliotheekwezen in de onderwijsnota luidt als volgt. Met ingebruikname van het nieuwe gebouw van de bibliotheek zal het bibliotheekwezen ook een dynamische dimensie gaan ontwikkelen binnen ons algemeen educatiebeleid in die zin dat zij ook een essentiële bijdrage gaat leveren aan het bevorderen van de schrijf-, lees-, kijk- en luisterkultuur.

DYNAMISCHE DIMENSIE

Volgens die onderwijsnota zal met de realisering van het nieuwbouwprojekt het aantal gebruikers aanzienlijk toenemen, terwijl de openbare bibliotheek dan ook zal beschikken over een adequate huisvesting met nieuwe faciliteiten om daadwerkelijk gestalte te geven aan de grondslagen van het bibliotheekwezen.

De onderwijsnota geeft ook aan, dat artikel 19 van de universele verklaring van de rechten van de mens over de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid omvat door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen en denkbeelden op te sporen, ontvangen en door te geven. Voorts wordt gesteld dat beschikbaar zijn van informatie noodzakelijk is voor de essentie van een democratisch staatsbestel: de vrijheid van meningsuiting.

DAADWERKELIJK GESTALTE GEVEN

Onder informatie moet worden verstaan, aldus de onderwijsnota, alle in woord, beeld of geluid vastgelegde uitingen, ongeacht de recreatieve, voorlichtende en of educatieve functie die deze voor de gebruiker kan hebben. Uit de nota valt ook op te maken dat boeken, periodieken en audiovisuele materialen onmisbaar zijn voor de mens omdat het voor een groot gedeelte via deze media is dat zij of hij informatie ontvangt en zich kan vormen, ontwikkelen, haar of zijn maatschappelijke weerbaarheid kan vergroten en participatie in de maatschappij kan versterken.

Een constatering is dat in de laatste jaren een duidelijke tendens merkbaar is van een toenemend gebruik van de diensten van de openbare bibliotheek. Ondanks die toename, maakt toch nog steeds een te klein gedeelte van de bevolking gebruik van de diensten van de bibliotheek, wordt daaraan toegevoegd.

MAATSCHAPPELIJKE WEERBAARHEID

Als een verklaring hiervoor wordt genoemd, het ontbreken van een leestraditie. In de vrijetijdsbesteding en bij verkrijgen van informatie speelt lezen voor velen een ondergeschikte rol, aldus de onderwijsnota. Die onderwijsnota geeft vervolgens aan dat dit verband houdt met onder anderen het ontwikkelingspeil.

"Wanneer de Openbare Bibliotheek beschikt over haar nieuwe en adequate huisvesting zal zij met deze nieuwe faciliteiten in staat zijn daadwerkelijk gestalte te geven aan onze doelstelling die op drie peilers rust: informatie, kultuur en educatie", aldus de onderwijsnota. Die onderwijsnota specificeert niet per wanneer dat dan het geval zal zijn. Zovele positieve intenties zijn in de onderwijsnota beschreven, zonder dat wordt aangegeven welke inspanningen worden verricht de infrastructuur zo spoedig mogelijk gereed te hebben om die intenties te verwezenlijken.

GEKWALIFICEERD PERSONEEL

Dat is niet plezierig voor de mensen die al tijden uitkijken naar de opening van het nieuwe gebouw voor de bibliotheek. Nog minder prettig is dat voor het gekwalificeerd personeel dat beschikbaar zal zijn voor adviezen en inlichtingen. Al met failliet gaan van het aannemersbedrijf Albo op Curaçao, liep de oplevering van het in aanbouw zijnde gebouw in Scharloo aanzienlijke vertraging op.

Ondertussen wordt in de nota wel alvast beloofd dat de bibliotheek behalve als kultuurcentrum, ook de plek zal zijn om iets te weten te komen van plaatselijke activiteiten en aangelegenheden. Ook zal de bibliotheek dan, aldus de onderwijsnota, kunnen functioneren als educatie onderwijswinkel. Naast een verscheidenheid aan leermateriaal, biedt de bibliotheek tevens door haar studiezalen accomodatie, voorlichting en advies aan de studerenden. Gezien al deze waardevolle functies van de bibliotheek, zou het wel zo gunstig zijn als de afbouw van de nieuwe huisvesting niet op zich laat wachten tot Sint Juttemis.

ACCOMODATIE

De nota licht alvast in, dat de bibliotheek prioriteit zal leggen op activiteiten die gericht zijn op die groepen van de bevolking die nog weinig gebruik maken van onze bibliotheek en specificeert hiermee te bedoelen met name op hen die vanwege geringe opleiding en minder gunstige materiële omstandigheden in een achterstandssituatie verkeren.

Enkele van de concrete optimaliseringspunten die de onderwijsnota 'Edukashon den portal di añanan nobenta' tenslotte noemt, zijn de volgende. Ten eerste de uitbreiding van het aantal openingsuren, vooral buiten gangbare werktijden en openstellen van de studiezaal in de middagpauze.

Voorts wordt de public relation campagne voor en na de ingebruikneming van het nieuwe gebouw geïntensiveerd om bekendheid te geven aan het dienstenpakket. Als een volgend optimaliseringspunt wordt genoemd, de omzetting van de Afdeling Antilliana/Karibiana in een wetenschappelijk informatie en documentatiecentrum.

Ook zal het filiaal Barber worden gereactiveerd en wel door de dagelijkse leiding in handen te leggen van een bibliotheektechnische medewerker. Twee nieuwe bibliobussen zullen zo spoedig mogelijk in dienst worden gesteld, zodat ook de wijken te Banda Riba bibliotheekvoorziening krijgen.

Het gebruik van de Schoolmediatheekdienst bij onderwijskrachten zal bevorderd moeten worden met behulp van een onderwijskundige medewerker. Dit, terwijl de continuering van de begeleiding van de patiënten-bibliotheek van het St. Elisabeth Hospitaal evenzo op het lijstje optimaliseringspunten voorkomt. De ervaring opgedaan met de patiëntenbibliotheek van het St. Elisabeth Hospitaal zal worden geëvalueerd, waaruit het besluit kan volgen om gefaseerd te beginnen met bibliotheekvoorziening voor bejaarden, gehandicapten, tehuizen en gevangenis.

Grote nadruk wordt aan het eind van het hoofdstuk in de onderwijsnota over het bibliotheekwezen gelegd op automatisering. Handmatige systemen, zoals kaartkatalogi moeten wijken voor de komputer. Dat dit hard nodig is blijkt ondermeer uit de volgende cijfermatige gegevens.

Jaarlijks worden er ruim 200.000 boeken uitgeleend, duizenden leden ingeschreven en duizenden boeken aangeschaft. De verwachting is, zo blijkt uit de onderwijsnota, dat deze aantallen in het nieuwe gebouw zullen verveelvoudigen.

Om Raul Romer te eren:

WETENSCHAPPELIJKE ORGANISATIES BUNDELEN KRACHTEN VOOR PAPIAMENTU-PLATFORM

WILLEMSTAD - In de aula van de qua activiteiten veelzijdige Universiteit van de Nederlandse Antillen wordt op aanstaande woensdag 2 maart 1988 om half negen 's avonds een aanvang gemaakt met cyclus Raúl Römer. Dan zal docent Spaans en Papiamentu Sidney Joubert een lezing houden over de toonzetting in de Papiamentse taal. Dit is een uitvloeisel van het Papiamentu Platform dat bedoeld is om wetenschappers en onderzoekers van het Papiamentu in de gelegenheid te stellen ideëen of onderzoeksresultaten te presenteren voor geinteresseerden in deze materie.

Raúl Römer leverde in 1969 zijn projekt in voor een spelling van het Papiamentu bij de Nederlands Antilliaanse regering om te voldoen aan een opdracht van die regering. Dat projekt werd de basis voor de spelling die nu bekend staat als de Römer-Maduro-Jonis-spelling. Sidney Joubert is thans lid van de commissie van het eilandsbestuur om de spelling te herzien.

Al vanaf toen de buste van Raúl Römer op de patio van de UNA werd onthuld, was de belofte gedaan een Raúl Römer-cyclus te organiseren. Zo lichten president-curator van de UNA, drs. Layo B. van der Veen, voorzitter van het Raúl Römer Instituut, drs. Enrique Muller en koördinator van de commissie, Komapa, voor beleid en materiaalontwikkeling voor het Papiamentu, drs. Henry Vijber, vandaag in via een persbericht.

Lezing

Sidney Joubert die de lezing over de toonzetting van het Papiamentu zal verzorgen, was secretaris van de commissie voor de Maduro-spelling en voor die van de Jonis-spelling. Vanaf augustus 1984 werkt hij als linguist bij de Zetel van het Papiamentu, dat het administratieve orgaan is van Komapa.

Het is om Raúl Römer, een wetenschapper en strijder voor het Papiamentu, te eren, tevens om kennis en ontwikkeling van Papiamentu te bevorderen middels lezingen en discussies, dat drie organisaties de krachten hebben gebundeld om de Raúl Römer-cyclus te organiseren. Die drie organisaties zijn: het Raúl Römer-instituut (voorheen IPEP), de UNA en Komapa. De bedoeling van de cyclus is om wetenschappers en onderzoekers van het Papiamentu een platform aan te bieden, waar zij ideëen en studieresultaten kunnen presenteren voor belangstellenden. Voor dit jaar zijn in totaal zeven lezingen gepland.

Tonaliteit

Raúl Römer werd 19 juli 1923 op Curaçao geboren en stierf op 62-jarige leeftijd in Nederland. Hij wijdde zijn leven aan onderwijs en Papiamentu. Nadat hij onderwijzer was geworden op Curaçao en zijn certificaat voor Lager Onderwijs (LO) in het Spaans had behaald, ging hij voor verdere studie naar Nederland. In 1953 behaalde hij zijn doctorale graad in het Spaans met lof. Als bijvak koos hij Papiamentu en hij realiseerde heel wat onderzoek onder auspiciën van de Universiteit van Amsterdam.

In 1957 werd hij de eerste docent van het Papiamentu aan een Nederlandse universiteit. Diverse jongeren van de Antillen hebben Spaanse en of Papiamentu lessen gevolgd bij hem. Mede daardoor ontwikkelden zij een bijzondere belangstelling voor die twee talen.

Aan de Nederlands Antilliaanse regering overhandigde Raúl Römer in het historische jaar 1969 zijn projekt voor een spelling van het Papiamentu. Die spelling werd de basis van de ortografie die tegenwoordig bekend is als de ortografie Römer-Maduro-Jonis. Zo blijkt vandaag uit een persbericht van de Afdeling Public Relations.

AMIGOE ZATERDAG 27 FEBRUARI 1988

DE STOEP (3 + 4)

TER VOORBEREIDING van het onderzoek naar 'De Stoep' richtte propfessor Oversteegen zich in het derde en vierde college voornamelijk op het werk van de Nederlandse dichters uit de tijd vlak voor Chris Engels naar Curaçao vertrok en op de avantgardistische stroming in de tijd erna. Daarbij kwamen gedichten van Paul van Ostayen, Gerard Bruning, Karel van den Oever, Hendrik Marsman en anderen aan bod. Het laatste uur lag de nadruk voor op de poëzie van Lucebert, een dichter uit de vijftiger jaren, die dat wat in de twintiger en dertiger jaren voorzichtig was begonnen, doorvoerde en perfectioneerde.

Oversteegen is zelf erg enthousiast over de poëzie van Lucebert en hoewel niet iedereen zijn enthousiasme deelde, ging hij uitvoerig in op het hoe en het waarom van deze poëzie.

Dit gebeurde in de eerste plaats omdat Chal Corsen heeft gezegd, toen hij de poëzie van Lucebert voor het eerst las: "Is dat nieuw? Dat deden wij bij 'De Stoep' indertijd al".

Oversteegen wil aan de hand van de voorbeelden van avant- gardistische poëzie die hij uitzocht en de bloemlezing uit 'De Stoep' die hij samenstelde, nagaan of dit juist is.

Daarnaast vraagt hij zich af in hoeverre de ontwikkeling van de avant- gardistische poëzie hier een eigen ontwikkeling heeft doorgemaakt, die afwijkt van de Nederlandse. Wat is de invloed van de Caribische omgeving op het werk van Luc Tournier, Marcel de Bruin en anderen? Waar gingen zij hun eigen weg? 'De Stoep' verscheen ook in de oorlogsjaren toen in Nederland de mogelijkheden om te publiceren afgesneden waren.

Oversteegen heeft in de zestiger jaren zelf met Kees Fens en H.U. d' Oliveira ook een tijdschrift uitgegeven, 'Merlijn', waarin jonge dichters een kans kregen te publiceren. In dat tijdschrift heeft hij zijn eigen ideeën over literatuur en poëzie naar voren gebracht.

Voorbeeld: "Een literair werk is een zinvol samenhangend geheel van woorden, waarin een werkelijkheid beschreven of aangesteld wordt, die niet rechtstreeks naar een daarbuiten bestaande werkelijkheid verwijst". (Merlijn, nov. 1965).

Het tijdschrift werd vooral bekend om zijn methode van close- reading, een zeer nauwkeurig lezen en uitgaan van de tekst.

Het volgende college van professor Oversteegen is maandagmiddag van vier tot zes uur in de UNA.

NEL CASIMIRI